

Olcsó

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 12. szám, 2019. március 22.

Megvallom, kevésbé lelkesen kezdtem olvasni Csillag István elemzését a nemrégiben bejelentett, népességszaporulatot ösztönző intézkedésekről (*Viktor, az okos lány, ÉS*, 2019/9., febr. 22.). Már a címe miatt, mert először is ellenfeleinket nem illik másneműséggel inszinuálni, másrészt pedig nekem a magyarok százezreinek életét és lelkét megnyomorító diktátor még viccből sem Viktor. Csillag helyesen állapítja meg, hogy a kormányfő a „magyarságszaporító” projektet még az intézkedéscsomag hatálybalépése előtt jelentette be. Nincs kétségünk azonban, hogy – parlamenti abszolút többsége miatt – azt keresztül tudja vinni, és az sem árt, ha a családalapító fiataloknak idejük lesz a tervezésre. A nagy volumenű elképzelések bejelentése a végrehajtási periódus előtt teljességgel elfogadott a politikában, Magyarországon a párthatározatok korában évtizedekig követendő módszernek ismerték el, hogy előbb ideológiai szinten kijelöljék a fejlődés irányát, és a minisztériumoknak ezt követően kellett azt jogszabályokban kodifikálni. De nem is ez a lényeg, hanem az, hogy az intézkedéscsomag hatásos lesz-e, illetve hogy megéri-e az áldozatot.

Orbán Viktor nem arról nevezetes, hogy döntései előtt másokat is megkérdezne, netán széles körű vitát indukálna, vagy komoly hatástanulmányokat végeztetne. Ez már csak diktatórikus rendszerének sajátja, persze ettől még az intézkedésnek lehet pozitív hatása. Azt tudjuk, hogy annak idején a Ratkó-korszak az 50-es években, illetve a gyes bevezetése 1967-ben komoly születésszámot hozott, viszont az így kialakult dudorok a népességi korfán az idők folyamán leapadtak, és azt is, hogy egy mostani fellendülés csak 2050-re tudná megváltoztatni a népességfogyást, amennyiben ezt követően állandóan fenn tudnánk tartani a termékenységnak a magasabb szintjét. Persze mihamarabb el kell kezdeni, ha valóban meg vagyunk győződve arról, hogy több magyar kell, illetve hogy az itt élő állampolgároknak jobb, ha többen vagyunk...

Csillag István leírja, hogy a termékenységnövelő intézkedések legfeljebb a GDP 0,3-0,4 százalékát érintik, nem is olyan lényeges támogatás a családoknak. De ha ilyen olcsó, akkor miért nem vezették be még a válság előtt a kétezres évek elején, amikor ő volt a gazdasági miniszter?